

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

๑. การใช้คำย่อ

พระไตรปิฎกบาลี ที่อ้างอิงในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ อ้างอิงจาก ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๓๘
พระไตรปิฎกภาษาไทย อ้างอิงจาก ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๓๘ ประมวลวิเสสอ้างอิงจาก
ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อ้างอิงจาก ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และ ฎีกาอ้างอิงจาก
ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีคำย่อดังนี้

พระวินัยปิฎก

วิมहा. (บาลี)	= วินยปิฎก มหาวิภังคปาติ (ภาษาบาลี)	
วิมहा. (ไทย)	= วินัยปิฎก มหาวิภังค์ (ภาษาไทย)	
วิ.ม. (บาลี)	= วินยปิฎก มหา	คุดปาติ (ภาษาบาลี)
วิ.ม. (ไทย)	= วินัยปิฎก มหา	รรค (ภาษาไทย)

พระสุตตันตปิฎก

ที.ลี. (บาลี)	=	สูตรนุตปิฎก ที่มณิกาย	ศีลขุทฺธวรรคปาติ (ภาษาบาลี)
ที.ลี. (ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก ที่มณิกาย	ศีลขันธวรรค (ภาษาไทย)
ที.ม. (บาลี)	=	สูตรนุตปิฎก ที่มณิกาย มหาขุคปาติ (ภาษาบาลี)	
ที.ม. (ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก ที่มณิกาย มหาพรรค (ภาษาไทย)	
ที.ป. (บาลี)	=	สูตรนุตปิฎก ที่มณิกาย ปาฏิกวรรคปาติ (ภาษาบาลี)	
ที.ป. (ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	ที่มณิกาย ปาฏิกวรรค (ภาษาไทย)
ม.ม. (บาลี)	=	สูตรนุตปิฎก	มชฺฉิมนิกาย มชฺฉิมปัญณาสกปาติ (ภาษาบาลี)
ม.ม. (ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย มัชฌิมปัณณาสก์ (ภาษาไทย)
ม.มุ. (บาลี)	=	สูตรนุตปิฎก	มชฺฉิมนิกาย มูลปัญณาสกปาติ (ภาษาบาลี)
ม.มุ. (ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย มูลปัณณาสก์ (ภาษาไทย)
ม.อุ. (บาลี)	=	สูตรนุตปิฎก	มชฺฉิมนิกาย อุปริปัญณาสกปาติ (ภาษาบาลี)
ม.อุ. (ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย อุปริปัณณาสก์ (ภาษาไทย)
สํ.ส. (บาลี)	=	สูตรนุตปิฎก	สังยุตตนิกาย สคาถวรรคปาติ (ภาษาบาลี)
สํ.ส. (ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย สคาถวรรค (ภาษาไทย)
สํ.ข. (บาลี)	=	สูตรนุตปิฎก	สังยุตตนิกาย ขนฺธรวรรคปาติ (ภาษาบาลี)
อง.จตุกก. (บาลี)	=	สูตรนุตปิฎก องคตตรนิกาย จตุกกนิပါတปาติ (ภาษาบาลี)	

อ.จตุกก. (ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย จตุกกนิบาต (ภาษาไทย)
พ.ธ. (บาลี)	=	สูตรตันตปิฎก ขุททกนิกาย ฌมมปทปาติ (ภาษาบาลี)
พ.ธ. (ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก ขุททกนิกาย ธรรมบท (ภาษาไทย)

๒. การระบุหมายเลขและคำย่อ

การระบุหมายเลขและคำย่อพระไตรปิฎก ปกรณวิเสส อรรถกถา และฎีกา
 ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้ระบุ เล่ม/ข้อ/หน้า หลังคำย่อชื่อคัมภีร์ เช่น ที.ส. (บาลี) ๘/๒๗๖/๘๗.
 ส. (ไทย) ๘/๒๗๖/๘๘. หมายถึง ทีฆนิกาย สีลขุขุขุคปาติ พระไตรปิฎกภาษาบาลี เล่ม ๘ ข้อ
 ๒๖๗ หน้า ๘๗ ฉบับมหาจุฬาลงกรณ ๒๕๐๐ และทีฆนิกาย สีลขันธวรรค พระไตรปิฎกภาษาไทย
 เล่ม ๘ ข้อ ๒๗๖ หน้า ๘๘ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๓๕